

Kurdele Ormanı

Yavuz DEMİRKIRAN

Kurdele Ormanı

Yavuz DEMİRKİRAN

Kurdele Ormanı'nın tam kalbinde, ağa lar yaprak yetiřtirmez. Onun yerine, hayal edebilece iniz her renkte uzun, parlak kurdeleler yetiřtirirler. Kırmızı, mavi, sarı ve pembe kurdeleler hafif esintide parıldar ve usulca hışırdar. A a ların p r zs z soluk kabukları, kıvrılan dalları ve uykulu g zlere benzeyen k   k budakları vardır. Burası d nyanın en g zel ormanıdır.

Faye, Kurdele Ormanı'nın genç koruyucusudur. Yaklaşık on yaşındadır; sıcak açık kahverengi bir teni, burnunun üzerinde çilleri ve büyük ela yeşili gözleri vardır. Dalgalı kestane rengi saçları bir kurdeleyle arkaya bağlanmıştır ve saçlarına tek bir gökkuşağı kurdele örülmüştür. Basit, orman yeşili bir tunik elbise ve kahverengi botlar giyer, dokuma bir çanta taşır. Faye her ağacı sever.

Her sabah Faye, en iyi arkadaşı Pip ile orman yollarında yürür. Pip, gök mavisi tüyleri, krem rengi karnı olan ve boynuna parlak pembe bir kurdele bağlanmış küçük bir ötücü kuştur. Dalden dala uçarken neşeyle cıvıldar. Birlikte her ağacı kontrol ederler, kurdelelere usulca dokunurlar. Ağaçlar sanki “Günaydın, Faye. Günaydın, Pip.” der gibi hışırdar.

Güneşli bir gün, ziyaretçiler Kurdele Ormanı'na gelir. Rengârenk ağaçları görünce şaşkınlıkla soluk alır ve fotoğraflar çekerler. Ama bazı ziyaretçiler sadece bakmaz. Uzun erik rengi paltosu ve geniş kenarlı gri şapkasıyla Bayan Thorne adında uzun boylu bir kadın büyük bir dokuma sepet taşır. “Bu kurdeleler evde çok güzel durur,” der ve sepetini doldurmaya başlar. Diğer ziyaretçiler de aynısını yapar.

Pip bir uyarı cıvıltısı çıkarır, Faye'nin başının etrafında uçuşur. Faye aceleyle ziyaretçilere gider ve “Lütfen, kurdeleler ağaçların yapraklarıdır. Sağlıklı kalmaları için onlara ihtiyaçları var,” der. Ama ziyaretçiler dinleyemeyecek kadar meşguldür. Kurdeleleri avuç avuç alırlar ve ağaçlar çıplak görünmeye başlar. Faye renklerin kayboluşunu izlerken kalbi ağırlaşır.

Her gn daha ok ziyareti gelir ve her gn daha ok kurdele alınır. Aaların uykulu budak gzleri sanki sarkar. Dallarını ince ve zgn grnr. Faye aralarında yrr, soluk kabua dokunur. “Endielenmeyin,” diye fısıldar. “Size yardım etmenin bir yolunu bulacaım.” Pip omzuna tner, usulca cıvıldar. Orman, kurdeleleri olmadan sessiz ve bo hisseder.

Faye düşünür de düşünür. Ziyaretçilerin rengârenk kurdeleleri ne kadar sevdiğini hatırlar. “Sadece güzelliğın tadını çıkarmak istiyorlar,” der Pip'e. “Ama bunu nazıkçe nasıl yapacaklarını bilmiyorlar.” Pip başını yana eğer. Birden Faye'nin gözleri parlar. “Bir fikrim var! Herkesi bir şenliğe davet edebiliriz—Kurdele Ormanı'nın kutlamasına!”

Faye ve Pip bütün gün çalışır. Düşen yapraklardan küçük davetiyeler yapar ve üzerlerine dut suyuyla yazarlar. “Kurdele Şenliği'ne gelin!” derler. “Ağaçları görün, şarkı söyleyin ve dans edin, kurdelelere nazıkçe hayranlıkla bakın.” Pip ormanda uçar, yollara ve kapı eşiklerine davetiyeler bırakır. Faye, kâğıttan ve kendiliğinden düşmüş kurdelelerden yapılmış fenerler asar. Orman parıldamaya başlar.

Şenlik günü ziyaretçiler gelir. Bayan Thorne da oradadır, bu kez sepeti boştur. Faye herkesi sıcak bir gülümsemeyle karşılar. “Kurdele Ormanı’na hoş geldiniz!” der. “Bugün ağaçları kutluyoruz. Bakabiliriz ama almamalıyız. Kurdeleler buraya aittir.” Onları nazık bir yürüyüşe çıkarır, kurdelelerin nasıl sallandığını ve parıldadığını gösterir.

Oyunlar ve şarkılar vardır. Çocuklar yere düşen kurdelelerle dans eder. Pip neşeli bir melodi cıvılda ve herkes alkışlar. Faye ziyaretçilere düşen kurdelelerden kurdele taçları yapmayı öğretir. Bayan Thorne birini takar ve güler. “Ormanın bu kadar eğlenceli olabileceğini bilmiyordum,” der. “Daha önce bu kadar çok kurdele aldığım için özür dilerim.”

Güneş batarken büyülü bir şey olur. Ağaçlar herkesin gözü önünde yeni kurdeleler yetiştirmeye başlar. Parlak kırmızı, mavi, sarı ve pembe kurdeleler dallardan açılır. Ağaçların uykulu budak gözleri gülümser gibi olur. Ziyaretçiler sevinçle bağırır. Faye'nin kalbi neşeye dolar. “Bakın!” diye haykırır. “Orman bize nazık olduğumuz için teşekkür ediyor.”

Bayan Thorne öne çıkar. “Bir daha asla kurdele almayacağım,” der. “Onun yerine herkese onlara nazıkçe hayranlıkla bakmalarını söyleyeceğim.” Diğer ziyaretçiler başlarını sallar. Kurdele Ormanı'nı koruyacaklarına ve bir sonraki şenliğe geri geleceklerine söz verirler. Faye, Bayan Thorne'a hediye olarak küçük bir kurdele verir—kendiliğinden düşmüş bir tanesini. Bayan Thorne onu şapkasının etrafına bağlar.

O günden sonra Kurdele Ormanı rengârenk ve güvende kalır. Ziyaretçiler ağaçlara hayranlıkla bakmaya gelir ama kurdeleleri ait oldukları yerde bırakırlar. Faye ve Pip günlük yürüyüşlerine devam eder ve ağaçlar mutlulukla hışırdar. Faye, iyiliğin ve zekice fikirlerin en büyük sorunları bile çözebileceğini bilir. Orman bir kez daha huzurlu, güzel bir yerdir.

Şenlik yıllık bir gelenek olur. Her ilkbahar ziyaretçiler Kurdele Ormanı'nı kutlamak için geri döner. Şarkı söyler, dans eder ve düşen kurdelelerden el işleri yaparlar. Bayan Thorne ormanın bir dostu olur ve başkalarına nazik olmayı öğretmeye yardım eder. Faye herkesi bir gülümsemeyle karşılar. Gökkuşağı saç kurdele hafif esintide dalgalanır. Ağaçların kurdeleleri parlak bir şekilde parıldar ve Pip neşeyle cıvılda.

Faye uzun bir kurdele ağacının altında oturur, mutlu kalabalığı izler. Ormanın neredeyse güzelliğini nasıl kaybettiğini düşünür. “Sevdiğimiz şeyleri her zaman korumalıyız,” der Pip'e. Pip yanağını okşar. Ağaçlar usulca sallanır, kurdeleleri yumuşak bir müzik gibi hışırdar. Faye, iyilik ve özenle Kurdele Ormanı'nın gelecek nesiller için güzel kalacağını bilir.

Ve böylece Kurdele Ormanı, yaprak yerine rengârenk kurdelelerin yetiştiği bir harikalar diyarı olarak kalır. Koruyucu Faye ve sadık dostu Pip nöbet tutar ve ziyaretçiler ağaçlara nazikçe hayranlıkla bakar. Orman herkese basit bir ders verir: doğal güzellik değerlidir ve onu korumak hepimize düşer. İyilik ve zekâyla dünyayı rengârenk ve parlak tutabiliriz.